

KNECHT EN KEIZER

Iljo Keisse Niet de mooiste trofee, maar de schoonheid ervan zit in haar symbolische waarde. Als knecht rijd je je dag in dag uit in het zweet voor je kopmannen en de ploeg, dikwijls echter voordat de uitzending of de finale begint, waardoor je werk bij het brede publiek onopgemerkt blijft. In het beste geval staat aan het einde van de rit je kopman op het podium. De bloemen, de aandacht, de interviews zijn voor hem, terwijl jij als knecht soms al in de bus zit, gewassen en omgekleed. Dan geeft het wel voldoening om op het einde van het jaar op een gala eens in de bloemetjes gezet te worden. De Kristallen Zweetdruppel is de enige trofee die je als knecht op zo'n avond kunt winnen.

Voor een knecht in een kleinere ploeg of in een ploeg die niet vaak wint, kan ik me voorstellen dat het werk achter de schermen soms zwaar om te dragen is. Ik heb het geluk dat ik me al jaren helemaal leeg mag rijden bij een succesploeg als Quick-Step. Bijna een op de drie wedstrijden waarin ik start, wordt door onze ploeg gewonnen. Je weet op voorhand dat de kans groot is dat je werk zal lonen. De successen stralen ook af op mijn eigen status in het peloton. Ondertussen kent iedereen mij wel, waardoor ik iets meer ruimte krijg als ik bijvoorbeeld naar voren wil.

Van de pakweg tachtig wedstrijden die ik op een seizoen rijd, stel ik er mij in minstens zeventig vanaf kilometer nul volledig in dienst van de ploeg. In de tien andere kan ik al eens mijn eigen kans gaan, hetzij door een bepaalde koerssituatie, hetzij in kleinere wedstrijden waar de kopmannen niet of met minder ambitie aan de start komen. Ik mag niet klagen, want ik won al af en toe een wedstrijd, zelfs een Girorit. Maar ik weet ook dat ik geen tien wedstrijden op een jaar ga winnen. Ik heb dan ook de keuze gemaakt: je kunt beter een heel goede knecht zijn dan de zoveelste kopman die geen koersen wint. Ik ben tevreden met mijn huidige rol.

EÉN KEER PER JAAR MAAK IK DE SWITCH EN WORD IK VAN KNECHT EVEN DE MAN OP WIE ALLE SCHIJNWERPERS GERICHT STAAN: IN DE ZESDAAGSE VAN GENT.

Ik heb geen moeite met die omschakeling. Zodra ik op mijn pistefiets kruip, neem ik als het ware vanzelf die andere rol aan. Als ik de piste oprijd, kom ik thuis en weet ik dat ik voor mezelf rijd. Ik kijk daar altijd naar uit, want ooit ben ik natuurlijk met wielrennen begonnen om koersen te winnen en niet gansen dagen op kop te rijden voor iemand anders. Af en toe eens op de voorgrond treden houdt het heilige vuur brandend.

Kristallen Zweetdruppel
Iljo Keisse 2016.
De Gentenaar wint de
trofee drie jaar op rij (2014,
2015, 2016).